

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς «Εστίας»: Ἐπί τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀρ. 39.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ Η' — ΑΡΙΘ. 403

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΔΟΧΑΓΟΥ. Μυθιστόρημα Ἀλεξάνδρου Πούσκιν.

ΡΟΥΜΕΛΗ ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνη

ΕΦΗΒΙΚΗ καὶ νεανική ἡλικία τοῦ Γλάδστωος.

ΑΙ ΑΥΤΟΜΑΤΟΙ ΑΝΑΔΑΣΜΩΣΕΙΣ ὑπὸ Ν. Χλωροῦ.

Ο ΒΕΣΟΥΒΙΟΣ ΚΑΙ Η ΞΙΣΙΑ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ—ΑΛΗΘΕΙΑΙ.—ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

— Ἐν τῷ «Χρόνῳ», τῇ ἐγκρίτῳ ἐφημερίδι τῶν Παρισίων, ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Α. Mézières δημοσιεύει μελέτην περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ποιημάτων τοῦ Ἀριστοτέλους Βαλκωρίτου, ἐν ἧ' διὰ θερμῶν ἐκφράσεων συμπαιθείας καὶ θαυμασμοῦ χαρακτηρίζει τὴν ποιητικὴν ἀξίαν καὶ τὸν φιλοπάτριδα βίον τοῦ Λευκαδίου ποιητοῦ. «Ἦτο, λέγει ὁ διαπρεπὴς Γάλλος συγγραφεὺς, ἐν τῶν εὐγενεστάτων πνευματικῶν, μία τῶν μεγίστων καρδιῶν τοῦ αἵματος τοῦτου. Αἱ πραγματικαὶ καὶ ὄλως νέαι καλλοναὶ τῆς ποιητικῆς γλώσσης ἤε ποιεῖται χρῆσιν δύναται ἴσως νὰ διαλάβωσι τὴν καλαισθητικὴν τῶν ξένων ἀναγνωστῶν καὶ ἐν μέρει νὰ ἐξαφανισθῶσι καὶ ἐν τῇ καλλίστῃ μεταφράσει. Ἀλλὰ τὸ βίον αὐτοῦ τὸ ἀμετάβλητον, τὸ ἠθικὸν μεγαλεῖον τοῦ χαρακτήρος τοῦ προκαλοῦσι παντὸς τὴν ὑπόληψιν καὶ τὰς συμπαιθείας. Ὁ πεπαιδευμένος οὗτος: «Ἕλληνας, ὁ ἀρχαῖος μαθητὴς τοῦ Λυκαίου τῆς Πενεύσης καὶ τῶν πανεπιστημίων τῆς Πίζης καὶ τῶν Παρισίων, ἠθέλησε νὰ διανύσῃ τὸν βίον ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁρεσιβίων κατοικίων τῆς μικρᾶς πατρίδος του καὶ νὰ προσκεκολληθῇ αὐτοῦς τοῦς ἀπλουστάτους τύπους τῆς δημώδους γλώσσης, ὅπως καταστῆ ὁ ποιητὴς τῶν ἰθνητικῶν πόθων καὶ ἀφώσεων. Οἱ στίχοι αὐτοῦ οὐδαμῶς ὀμοιάζουσι πρὸς τὰς λυρικὰς διαφύσεις τῶν εὐτυχῶν ἀνθρώπων, ποὺ τὰς ἡρέμους ζωγραφίας τῶν ποιητῶν, τῶν μόνον εἰς τὴν τέχνην αὐτῶν ἀσχαλομένων ἢ ποιητῶν του δὲν εἶνε ἡ εἰρηνικὴ ἐργασία καλλιτέχνου, εἶνε ἡ πολεμιστήριος κραυγὴ μαχητοῦ».

Καὶ κατωτέρω, ἀφ' οὗ περιγράφῃ τοῦς πόθους αὐτοῦ καὶ τὰς φιλοπατρίδας ἐνεργείας ὑπὲρ τῆς ἰθνηκῆς ἀποκαταστάσεως, ἐρχόμενος εἰς τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης καὶ ἐκθέτων τὰς ὑπὲρ τῆς δημώδους γίνουσας συμπαιθείας τοῦ Βαλκωρίτου, ἐπιφέρει: «Ἐν τῇ μετὰ τοῦ Βαλκωρίτου συνδιαλέξει, ὡς καὶ ἐν τοῖς συγγράμμασιν αὐτοῦ, ἡδύνατό τις πάντοτε νὰ διδῆ τὴν ἐλπίδα τῆς συνδέσεως τοῦ παρόντος μετὰ τοῦ ἀπωτάτου μέλλοντος τῆς Ἑλλάδος. Πολλᾶκι, κατὰ τοὺς ἐν τῇ βελτίστῃ περιπέτῳ ἡμῶν, κατὰ τὰς μακρὰς συνομιλίαις ὑπὸ τὴν φιλόξενον ἀτέγην τῆς ἐν Λευκαδίᾳ οἰκίας του, τοῦ ἡκουσα βεβαιοῦντα ὅτι ζῶν, ὡς τυνεθίζεν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν νεωτέρων, τῶν ποιημένων καὶ τῶν χωρικῶν, ἀνεύρισσε παρ' αὐτοῦ, οὐ μόνον εἰς τοὺς λόγους των, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμα αὐτῶν, καὶ τὴ τοῦ χαρακτήρος τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Διεινεῖτο ὅτι ἡ χριστιανισμὸς οὐδαμῶς διεκόπη τὴν ἰθνηκὴν παράδοσιν, καὶ ὅτι ὀργαστικαί τινας τελεταί, ὡς λ. χ. αἱ πηθεῖαι, ἔτελοδοντο ἔτι καὶ νῦν σχεδὸν ὡς ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Ὀμήρου. Ἐνθυμοῦμαι τὴν ἑαρὴν ἢ ἐπροξένησαν αὐτῷ, ὅτε ἐπεφορτίσθη ὑπὸ τοῦ κ.

Roubin, τοῦ σοφοῦ βελιοφύλακος τοῦ Ἰνστιτούτου, νὰ τὸν ἐρωτήσω ἐν ὀνόματι τῶν ἰχθύων, ἑλληνιστῶν ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου Πλινίου ἀναφερομένου, οὐδαμῶς δ' ἀλλαγῶς εὐρισκομένων, ἦσαν ἔτι ἐν χρῆσει παρὰ τοῖς ναυτικοῖς τοῦ Ἰονίου πελάγους. Ὁ Βαλκωρίτης, ἔσχε τὴν εὐχάριστον νὰ τὴ ἀνεύρη πάντα καὶ ἀκριβῶς νὰ τὰ ὀρίσῃ γαλλιστῶν. Συνεπέρανε δ' ἐκ τούτου, ἐγκυχωμένοι, ὅτι ἡ παράδοσις τῆς ἐν χρῆσει γλώσσης, λίαν διαφόρου τῆς ὑπὸ τῶν λογίων γραφομένης, οὐδαμῶς εἶχε διακοπῆ κατὰ τὴν περίδον τῶν αἰώνων ἐπὶ τῶν αἰτῶν τῆς πατρίδος του».

Εἶτα ὁ κ. Mézières ἐνδιατρίβει εἰς τὸ εἶδος καὶ τὸ ἔθιμα τῶν ποιημάτων τοῦ Βαλκωρίτου καὶ καταγγέλλει αὐτῷ: «Ἢ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔνωσις τῆς Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου ἦτο ὁ δεικνύς αὐτοῦ πόθος, ἡ τελευταία ἑλπίς ἢν ἐξέφραζε πρὸ τοῦ θανάτου του. Τὸ ἦμισυ μόνον τοῦ οὐνεῖρου του ἐπαρκατώθη. Ἐκν ἔζη σήμερον, ὅτι ἦτον ἀπαρηγόρητος βλέπων τὴν προσφιλεῖ αὐτῷ Ἠπείρον ἀποκλειομένην τῆς συνθέκης, ἦτις ἔδωκε τὴν Θεσσαλίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐνωστὸν μετὰ πόσου ζήλου ἡ ἑλληνικὴ διπλωματία ἐζήτηε ἵνα τὰ νέα ὄρια χαραχθῶσι πρὸς βορρᾶν, ἐκεῖθεν τῶν Ἰωνικῶν. Τὰ ποιήματα τοῦ Βαλκωρίτου ἐξηγοῦσι τὸ αἶσθημα τοῦτου, ὅπερ βεβαίως εἶχον συντελέσει νὰ ὑποβάλψωσιν...»

— Ἐν Περσίῳις τὰς ἡμέρας ταύτας τὴν γενικὴν προσοχὴν ἐλάσει ἡ μεγάλη καλλιτεχνικὴ ἐκθεσις, ἡ κατὰ τριετιανὴν ἐπιτελούμενη. Ἢ ἐκθεσις ἤρξατο τὴν 15 Σεπτεμβρίου καὶ θέλει ἐξακολουθήσει ἐπὶ ἑνα μῆνα περιλαμβάνει δὲ 700 ἔργα γραφικῆς, πλεῖστα ἀγάλματα καὶ ἄλλα καλλιτεχνήματα.

— Νέου ἔργου τοῦ Βικτωρος Οὐγκὸ ἀγγέλλεται ἡ ἐκδοσις, ὅπερ φέρει τίτλον: «Αἱ νῆσοι τῆς Μίγγης». Ἐν αὐτῷ ὁ ποιητὴς εἰκονίζει ζωγράφος τὸν μικρὸν λαὸν τῶν δύο νορμανδικῶν νήσων, τῆς Γέρνης καὶ Γερουσιῆς, ἐν αἷς διεβίωσεν ἐπὶ δεκαοκτὼ ἔτη ἐξόριστος. Ἐν τῇ ὁριστικῇ ἐκδόσει τῶν ἔργων τοῦ Οὐγκὸ «Αἱ νῆσοι τῆς Μίγγης» θὰ συμπαραλαμβάνονται ἐν ἀρχῇ τοῦ τόμου τοῦ περιέχοντος τοὺς «Ἐργάτας τῆς Θαλάσσης».

— Ἐν Γαλλίᾳ ἀπερασιῶθη ὁριστικῶς ἡ διοργανωσις τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων εἰς τάγματα καὶ ἡ στρατιωτικὴ ἐκγύμνασις αὐτῶν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ σχέδιον ἐφαρμόζεται εἰς τὰ σχολεῖα τοῦ νομοῦ τῶν Παρισίων, ὧν αἱ μαθηταὶ κατὰ τὸ περὶ τούτου διάταγμα θέλουσι ἀποτελέσει 24 τάγματα, ὑπαγόμενα ἑκάστου εἰς ἴδιον διοικητικὴν περιφέρειαν.

Οἱ μαθηταὶ θέλουσι φέρει τουφεκίον καὶ στολὴν δημοῖμορφον, ἅτινα θέλει χορηγῆ ἡ πόλις. Πίστωσις 500, 000 φράγκων ἐνεργήσῃ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1883 διὰ τὰς ἀναγκαῖας δαπάνας πρὸς διοργανῶσιν τῶν σχολεικῶν τούτων ταγμάτων.

— Εἰς ποίαν τελειότητα προήγαγον οἱ Γερμανοὶ τὸν κλάδον τῆς δημοτικῆς αὐτῶν ἐκπαιδεύσεως μικροτερεῖ ἱπαρκῶς ἡ ἐπομένη περιγραφή τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τῆς πολίχνης Frankenberg, ἢν δημοσιεύει γαλλικὴ ἐφημερὶς ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ ἐν Λειψίᾳ ἀναπακροῦτο αὐτῆς: «Ὅ, τι μάλλον ἐκίνησεν τὴν προσοχὴν μου ἐν Frankenberg, λέγει οὗτος, ὁ πῆρξεν τὸ δημοτικὸν σχολεῖον. Τὸ κατὰ τὴν ἐν ᾧ λειτουργεῖ τοῦτο εἶνε ἀληθὲς ἀνάκτορον· αἱ μεγάλαί καὶ ὀραταὶ κλιμακῆς αὐτοῦ εἶνε ἐκ γρανίτου, ἀξέουσαι ὑψηροῦ καὶ καλῶς ἀεριζόμεναι, ἡ δὲ πρὸς τὴν πόλιν καὶ τοὺς περὶ ζῶσους ὅλα μεγαλοπρεπῆς. Τὸ λαμπρὸν οἰκοδόμημα περιλαμβάνει πλεῖστον τῶν 2 000 μαθητῶν, ἔσονται καὶ χορᾶτα, χωριζόμενα ἐννοεῖται τὰ μὲν ἀπὸ τῶν δέ. Ἐν οὐδενί δημοτικῷ σχολεῖω, ἀλλ' οὕτε ἐν σχολεῖω τῆς μέσης ἡμῶν ἐκπαιδεύσεως, εἶδον σπουδαστήριον φυσικῆς ἱστορίας τόσον ἐυρὸ καὶ τόσον πλήρες, ὅσον ἐνταῦθα. Πάντα τὰ νεώτατα ὄργανα φυσικῆς, πάντα τὰ πρότυπα πρὸς ἀνατομικὰς παρατηρήσεις, καὶ τὰς λεπτοτάτας ἐπι, εὐρισκόμενα ἐνταῦθα· τὸ ἀνατομικὸν μουσεῖον τοῦ Bock εἶνε πλήρες· σύγκριται δὲ ἐκ τεμαχίων χωριζομένων ἀπ' ἀλλήλων καὶ περιστάνοντων ἀκριβῶς ὅλα τὰ μέρη καὶ τὰς λειτουργίας τοῦ ἀνθρώπινου σώματος, παραγόντων δ' αὐτοῦ τῶν τρέπον, εἰς

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΗΤΙΣ ΤΑΜ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ

(1) 1 Αυγούστου (Πέμπτη) 1883

TOY 1858
99% KANONIKH, ENERTHΘEIA TH 1η ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1893 (Γ. κ.)
EN BIENNE.

Εξήχθησαν αί εξήξ. 19 σειραί :

79 123 386 403 495 507 587 911 1265 1344 1553 1645
2096 2710 2760 2823 3188 3293 3639

Σειρ.	Αρ.	Φ. Χ.	Σειρ.	Αρ.	Φ. Χ.
79	6	400	1553	45	400
	91	400		48	3000
123	19	400	79		1000
	87	1800	1645	22	400
386	48	1800	49		400
	64	400	2096	2	400
	81	400	29		400
403	5	1800	59		1000
	15	400	2710	46	400
	20	3000	2710	56	402
	54	3000	61		2000
	95	3000	2760	29	400
	98	1800	70		400
495	62	400	2823	1	400
	67	400	39		400
507	5	400	44		400
587	40	400	72		400
587	95	400	86		400
911	1	400	3188	62	1000
	2	400	98		400
	49	400	3293	57	400
	64	400	61		400
1265	25	1000	70		400
	94	400	100		400
1344	—	—	3639	47	400

Κατὰ τὸν «Αἰῶνα» ὁ Βασιλεὺς ἐπιστρέφει εἰς Ἀθήνας κατὰ τὰ τέλη Ἰστανμένου μηνός. Κατὰ τὰ τέλη δὲ ἐπιόντος Ὀκτωβρίου συγκαλεῖται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν τακτικὴν σύνοδον. — Τὴν Κυριακὴν ταύτην ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις ἡ ἐπαναληπτικὴ ἐκλογὴ διὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου καὶ παρέρου. — Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα διήλθον δι' Ἀθηνῶν, ἐπιβαίνοντες ἰδιαιτέρας θαλαμηγού, ὁ πρῶτος ὑπουργὸς τῆς Ἰρλανδίας κ. Φώστερ, καὶ πολλοὶ ἄλλοι διακεκριμένοι ἄγγλοι. Οὗτοι, ἀφοῦ ἐπισκέφθησαν τὰς ἐν Ἀθήναις ἀποκαίμενας διαφόρους ἀρχιότητες καὶ μνημεῖα, καὶ ἐξέδραμον μέχρι Μυκηνηῶν, ἀνεγώρσαν εἶτα εἰς Κωνσταντινούπολιν. — Ἀρίκετο ὠστάτως ἐκ Κετίγγης ὁ σερδάρης Στέφανος Ῥάδονιτις, ἐξιδεφώς τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου καὶ ἐπίτιμος αὐτοῦ ὑπασιστής, ἀδελφὸς δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Στάγκου Ῥάδονιτις. — Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐγένετο ἡ μεταφορὰ τῶν γραφείων τῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων εἰς τὸ ἐπὶ τοῦτω ἐτοιμασθὲν νέον κατάστημα δι' ὑπουργικῶν δὲ διατάγματα τοῦ προστιθέναι εἰς μὲν τὴν ταχυδρομικὴν ἐπιστάσιν Ἀθηνῶν 4 διανομῆς ἢ τάξεως, 12 δ', καὶ 6 γραμματοκομισταὶ α' ἢ β' τάξεως, εἰς δὲ τὴν ἐπιστάσιν Πειραιῶς 2 διανομῆς καὶ 2 γραμματοκομισταὶ α' ἢ β' τάξεως. — Πυροκόνηται ἐν παρελθούσαν ἐβδομάδα διὰ πιστολίου ὁ ἀπόστρατος ταγματάρχης Ἀγάθων Βουγιούκας διακεκριμένος ἀξιωματικὸς καὶ ἄλλοτε διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας. — Καὶ ἄλλη τις αὐτοκτονία ἐγένετο, ἐργάτου τῆς Ἰωάννου Βουλγαρῆ, τὸ ὄνομα, ὅστις λαθῶν φυτῆριον δυνάμιδος ἐκράτησεν αὐτὸ διὰ τῶν ὀδόντων ἀπὸ τοῦ ἐνός ἄκρου, ἤναψε δὲ τὴν ἐκ τοῦ ἄλλου ἄκρου θουαλίδα καὶ ἐπερίμενεν ἀτάραχος, ἕως οὗ ἐφθασε τὸ πῦρ καὶ ἐγένετο ἡ ἐκρηξίς ἐντὸς τοῦ στόματός του! — Εἰς τὸ θεραπευτήριον ὁ «Κυαγγελισμὸς» ἀπεστάλησαν ἐξ Ἀγγλίας διὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἐν Μαγκεστρία κ. Στεφ. Σκυλίτη σκεπάσματα διὰ τοῦ ἀσθενεῖς καὶ ἐνδύματα ἀξίας 300 λιρῶν. Ὁ δὲ κ. Γ. Κορωνίδης ἀπέστειλεν εἰς αὐτὸ ἐκ Παρισίων ἐξήχοντα κλινὰς ἀρίστης κατασκευῆς μετὰ τῶν στρωμῶν, προσκαλαίον καὶ ἄλλων χρησίμων τοῖς νοσηλευομένοις. — Ἡ ἐν Σύρῳ ἀποθανούσα Ὑπατία Γαλιῆτη κατέλιπε διὰ διαθήκης 10,000 δραχμὰς εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἀγίου Νικολάου καὶ 1000 δραχμὰς εἰς τὴν ἐκεῖ φιλόπτωχον ἐταιρίαν. — Νέος φανὸς σταθερὸς δ' τάξεως ἐστήθη ἐπὶ τοῦ Μαλέα φωτίζων μέχρις ἀποστάσεως 15 μιλίων. Κεῖται δὲ εἰκοσι δύο μέτρα ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης καὶ ἀπέχει 38 μέτρα ἀπὸ τῆς παραλίας. — Ἡ περιουσία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς ἀνήρχετο πέρους, καθὼ φαίνεται ἐκ κοινοποιήσεως τοῦ προέδρου τοῦ διοικητικοῦ αὐτῆς συμβουλίου, ἐν ὧν εἰς ἀρ. 1,536,444 ὧν 620,685 εἰς κτήματα ἐν τῇ ἀρχικῇ αὐτῶν ἀξίᾳ καὶ 915,759 εἰς μετρητὰ. Τὰ ἔξοδα δὲ ἐνὸς ἐξαμήνου ἀνήλθον εἰς 61,317,45. — 1ὸ παρελθὸν Σάββατον καὶ τὴν Κυριακὴν ἀνεχώρησαν ἐκ τοῦ λιμένος Βόλου ὑπὲρ τοὺς χιλιούς Ὀθωμανούς, ὅστις κατευθύνονται εἰς Προσσάν καὶ ἄλλα τῆς ἡνωτοῦς μέρη. Μεταξὺ τῶν ἀναχωρούντων, ὅτι εἰς ἀπαρτίζουσι τὴν ὀπισθοφυλακὴν τῆς μεταναστεύσεως, συγκαταριθμεῖται καὶ ὁ Μουρῆς Λαρίσης, ὅστις εἶνε καὶ τὸ ἀνώτατον κληρικὸν πρόσωπον τῶν ἐκ Θεσσαλίας Μουσουλμάνων. — Εἰς δεκαεπτακισχίλιας δραχμὰς ἀνήλθον αἱ κατὰ τὴν πανήγυριν τοῦ Ἀυγούστου εἰσπραξίαι τῆς ἐν Τήνῳ Ἐξαγγελιστρίας, εἰς ἧς μεγάλως συνέβαλε πρὸ πάντων ἡ τακτικὴ διαχείρισις τῶν ἐπιτροπῶν τοῦ ναοῦ. — Μέχρι τέλους τοῦ Ἀυγούστου ἐξήχθησαν ἐκ τῶν διαφόρων λιμένων τοῦ Κράτους 18,872 στατήρες σὺν τῆς ἐφετεινῆς ἰσοδείας.

Πάσαι αἱ λοιπαὶ ὁμολογίαι τῶν ἀνωτέρω σειρῶν ἐκληρώθησαν πρὸς 200 φιορ. γρ. ἐκάστη. — Ἡ πληρωμὴ τῶν κληρωθέντων ἀριθμῶν ἀρχεῖται ἀπὸ 1 Μαρτίου 1884. — Ἡ ἐπομένη κλήρωσις γενήσεται τῇ 2 Ἰανουαρίου 1884.

Τόμοι τῆς «Ἐστίας» ὅλων τῶν προηγουμένων ἐτῶν πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ αὐτῆς, ἀδεται μὲν πρὸς φρ. 5 ἕκαστος, δεδεμένοι δὲ πρὸς φρ. 8. Ἐκαστος τόμος περιλαμβάνει τὰ φυλλάδια μιᾶς ἐξαμηνίας.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχικῶν ἢ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀγοράζοντες τόμους τῆς «Ἐστίας» ἐπιβαρύνονται καὶ μὲ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη, ἅτινα εἶνε δι' ἕκαστον τόμον ἀδεται λεπτὰ 60, δεδεμένον λεπτὰ 80.

Ὡσαύτως ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Ἐστίας» πωλοῦνται καὶ παλαιὰ φύλλα αὐτῆς καὶ δελτία, τὰ μὲν φύλλα πρὸς λεπτὰ 25, τὰ δὲ δελτία πρὸς λεπτὰ 10.

Διάφορα βιβλία εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς πωλοῦνται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἐστίας».

L'UNIVERS ILLUSTRÉ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Συνδρομὴ ἑτησία διὰ τὴν Ἑλλάδα φρ. 23.
Paris, Rue Auber, 3.